

Здається — так, а потім — ніби й ні.
Як тишу поглинає метушливість.
Обличчя предків в пільмі металеві.
І цей, який — лиш диким кабаном.

Як пахнуть трави й зорі цебеняць.
Щит у воді, що — дрібно, як полова.
Навколо ями з кров'ю — тіль хирлява.
Ламка поверхня, що — за глибину.

Убивство? Підступ? — тільки ночі свіжість.
І не рука, а самий намір важить.
Мерзенно жив, а умирає гідно. —

У повній силі зрізали огуддя. —
Як сяє — вже не іскра — чорнота,
Що мружиться і, як сльоза, тремтить.